

Do Good Fences Make Good Neighbors? A Talmudic Teaching

Dr. Aaron Koller

Aaron Koller is adjunct professor of Talmud at JTS and professor of Near Eastern Studies at Yeshiva University. He is currently working on a cultural history of the alphabet from its invention through world domination. Aaron has previously served as a visiting professor at the Hebrew University in Jerusalem and held research fellowships at the Albright Institute for Archaeological Research in East Jerusalem, the Hartman Institute in West Jerusalem, the Oxford Center for Hebrew and Jewish Studies, and Gonville & Caius College of Cambridge University. He is the author of *Unbinding Isaac: The Akedah for Jewish Thought* (JPS/Nebraska, 2020) and *Esther in Ancient Jewish Thought* (Cambridge, 2014), among other books, and the co-editor of five more. He lives in Queens, NY with his partner, Shira Hecht-Koller, and their children.

Mishnah (rabbinic text from c. 200 CE)

If two partners wish to make a partition in a courtyard they build the wall in the middle. In a place where the custom is to build of unshaped stones, or of hewn stones, or of half-bricks, or of whole bricks, so they should build it everything is according to local custom.

The same is true with a garden: in a place where the custom is to build a fence, they can obligate him to do so. However, in a valley, where it is not customary to build a fence, they cannot obligate him to do so. But if he wants to [build a fence] he must gather into his own portion and build, and he puts a finishing on the outside of the wall. Therefore if the wall falls, the place and the stones belong to him.

If a man's land surrounded his fellow's land on three sides, and he fenced it on the first and the second and the third sides, they do not obligate him [to share in the costs]. Rabbi Yose says: "If he rose and built a fence on the fourth side, they obligate him to share in all of the costs."

If the wall of a courtyard fell down they obligate each of the partners to help in building it up to a height of four cubits. It is presumed to have fallen unless the other brings proof that it did not fall (i.e, was never built). Higher than four cubits, they do not obligate him. If the other built another wall near it, even if he did not put a roof upon it, they obligate him to share in all of the costs. He is presumed not to have paid [his share] unless he brings proof that he has.

We force him to build a gatehouse and a door for the courtyard.

Rabban Shimon ben Gamliel says, "Gatehouses are not appropriate for all courtyards."

We force him to build a wall, double doors, and crossbar for the city.

Rabban Shimon ben Gamliel says, "Walls are not appropriate for all cities."

How long must be in the city to be considered a resident of the city?

Twelve months.

And if he bought a house in the city, he is a resident of the city immediately.

They do not divide a courtyard until there is four cubits for this [partner] and four cubits for this [partner]. Nor [do they divide up] a field until it has nine kavs for this

משנה

שותפים שרצו לעשות מחיצה בחצר בונים את הכותל באמצע. מקום שנהגו לבנות גביל גזית קפסים לבנים, בונים הכל כמנהג המדינה.

וכן בגנה, מקום שנהגו לגדור. אבל בבקעה, מקום שנהגו שלא לגדור אין מחייבין אתו, אלא אם רצה, כונס לתוך שלו ועושה חזית מבחוץ. לפיכך אם נפל הכותל, המקום והאבנים שלו.

המקיף את חבירו משלוש רוחותיו: גדר את הראשונה ואת השנייה ואת השלישית אין מחייבין אותו. ר' יוסה אומר, אם עמד וגדר את הרביעית מגלגלין עליו את הכל.

כותל חצר שנפל, מחייבין אותו לבנותו עד ארבע אמות. בחזקת שנפל עד שיביא ראיה שלא נפל. מארבע אמות ולמעלה אין מחייבין אותו. סמוך לו כותל אחר, אף על פי שלא נתן עליו את התיקרא מגלגלין עליו את הכל. בחזקת שלא נתן עד שיביא ראיה שנתן.

כופין אותו לבנות בית שער ודלת לחצר.

רבן שמעון בן גמליאל אומר: לא כל החצרות ראויות לבית שער.

כופין אותו לבנות לעיר חומה ודלתים ובריח.

רבן שמעון בן גמליאל אומר: לא כל העירות ראויות לחומה.

כמה? הי בעיר ויהא כאנשי העיר?

שנים עשר חודש.

קנה בה בית דירה הרי הוא כאנשי העיר מיד.

אין חולקים את החצר עד שיהא בה ארבע אמות לזה וארבע אמות לזה.

[partner] and nine kavs for this [partner]. Rabbi Judah says: "Until it has nine half-kavs for this [partner] and nine half-kavs for this [partner]. Nor [do they divide up] a garden until it has a half-kav for this [partner] and a half-kav for this [partner]. Rabbi Akiva says: "A quarter-kav." Nor [do they divide up] an eating hall, a watch-tower, a dovecote, a cloak, a bathhouse, or an olive-press until there is sufficient for this [partner] and for this [partner]. This is the general rule: whatever can be divided and still be called by the same name, they divide; otherwise they do not divide. When is this so? When they do not both wish [to divide the property]. However, if both wish they can divide it even if it is smaller. And with regards to the Sacred Books, they may not be divided even if both are willing.

ולא את השדה עד שיהא בה תשעת קבין לזה ותשעת קבים לזה.
ר' יהודה אומר, תשעת חצאי קבים לזה ו תשעת חצאי קבים לזה.
ולא את הגנה עד שיהא בה חצי קב לזה וחצי קב לזה.
וכדברי ר' עקיבה, בית רובע.
ולא את הטרקלין ולא את המורן ולא את השובך ולא את הטלת ולא את המרחץ ולא את בית הבד עד שיהא בהן כדי לזה וכדי לזה.
אמתי בזמן שאין שניהם רוצים אבל בזמן ששניהם רוצין, אפילו פחות מכן יחלוקו.
וכתבי הקודש, אף על פי ששניהם רוצין, לא יחלוקו.

Talmud (rabbinic discussion, edited c. 500 CE)

Is this to say that a gatehouse is a good thing? What about that pious man (*hasid*) whom Elijah the prophet used to visit – but when he made a gatehouse for his home, Elijah no longer visited him?

It is no difficulty!

One case is when the gatehouse is within, the other when the gatehouse is outside. ...

Rabban Shimon ben Gamliel says, “Gatehouses are not appropriate for all courtyards.”

It was taught: Rabban Shimon ben Gamliel says, “Gatehouses are not appropriate for all courtyards; courtyards next to the main thoroughfares need gatehouses, while those not next to the main thoroughfares do not need gatehouses.”

And the Rabbis said: But there are times that the public is pressed in and enters [even far from the main thoroughfares].

We force him to build a wall, double doors, and crossbar for the city.

It was taught: Rabban Shimon ben Gamliel says, “Walls are not appropriate for all cities; those close to the border need walls, but those not close to the border do not need walls.”

And the Rabbis say: But there are times that it happens that an army comes!

Rabbi El’azar asked Rabbi Yoḥanan: “When they collect, do they collect according to the net worth, or according to the number of people?”

He said to him: “They collect according to the net worth, and El’azar my son, nail this down!”

There are those who say:

Rabbi El’azar asked Rabbi Yoḥanan: “When they collect, do they collect according to the net worth, or according to the proximity of the houses?”

He said to him: “They collect according to the proximity of houses, and El’azar my son, nail this down!”

Rabbi [Judah the Prince I] opened the storehouses in years of famine.

תלמוד בבלי, בבא בתרא ז ע"ב – ח ע"א
למימרא דבית שער מעלייתא היא? והא ההוא
חסידא דהוה משתעי אליהו בהדיה, ועבד ליה
בית שער לביתיה ולא אשתעי אליהו בהדיה?

לא קשיא!

הא מגואי והא מאבראי.

רבן שמעון בן גמליאל אומר: לא כל החצרות
ראויות לבית שער.

תניא: רבן שמעון בן גמליאל אומר: לא כל
החצרות ראויות לבית שער, אלא סמוכה
לרשות הרבים ראויה לבית שער, ושאינה
סמוכה לרשות הרבים אינה ראויה לבית שער.

ורבנן: זמנין דדחקי בני רשות הרבים ועילי.

כופין אותו לבנות לעיר חומה ודלתים ובריח.

תניא: רבן שמעון בן גמליאל אומר: לא כל
העירות ראויות לחומה, אלא הסמוכה לספר
ראויה לחומה, ושאינה סמוכה לספר אינה
ראויה לחומה.

ורבנן: זמנין דמקרי ואתי גיסא.

בעא מיניה ר' אלעזר מר' יוחנן: כשהן גובין,
לפי שבח ממון הן גובין או לפי נפשות הן
גובין?

אמר ליה: לפי שבח ממון הן גובין, ואלעזר ברי,
קבע בה מסמרות!

איכא דאמרי:

בעא מיניה ר' אלעזר מר' יוחנן: כשהן גובין,
לפי שבח ממון הן גובין או לפי קרוב בתים הן
גובין?

אמר ליה: לפי קרוב בתים הן גובין, ואלעזר
ברי, קבע בה מסמרות!

ר' פתח אוצרות בשני בצרות.

He said, "Let all those who have studied Scripture, Mishnah, or Talmud enter. And do not let the 'people of the land' enter!"

Rabbi Yonatan ben 'Amram pushed forward and entered.

He said, "My rabbi! Support me!"

[Rabbi Judah the Prince] said to him, "Have you studied scripture?" "No." "Have you studied Mishnah?" "No."

"Have you serviced the rabbinic sages?" "No." "Then in what merit should I support you?"

[Rabbi Yonatan] said, "Support me like a dog or a raven!"

He supported him.

After [Rabbi Yonatan] left, Rabbi [Judah the Prince] was sitting and lamenting, and he said, "Woe is to me that I gave my bread to a person of the land!"

Rabbi Shimon the son of Rabbi [Judah the Prince] said to him, "Perhaps it was Yonatan ben 'Amram, who does not want to benefit from the honor of the Torah?"

They investigated and found that he was correct.

R. Asi said in the name of R. Yohanan, "Everyone must contribute for the city columns, even orphans." ... The basic rule is, anything that they benefit from, is to be collected even from orphans. Rabbah imposed tzedakah on the orphans of Bei Bar Merion.

The Rabbis taught: The *ḥuppah* of tzedakah is collected by two, and divvied out by three; the *tamhui* is collected by three and divvied out by three.

The *tamhui* is every day, and the *ḥuppah* is on Fridays.

The *tamhui* is for any poor of the world, the *ḥuppah* is for the local poor.

The townspeople can take the resources of the *ḥuppah* for the *tamhui*, or the *tamhui* for the *ḥuppah*, and can redirect it for anything they would like.

אמר, "יִכְנְסוּ בְעָלֵי מִקְרָא וּבְעָלֵי מִשְׁנָה וּבְעָלֵי תַלְמוּד. עַמֵּי הָאָרֶץ אַל יִכְנְסוּ!"

דַּחַק ר' יוֹנָתָן בֶּן עֲמֶרָם וַנִּכְנַס.

אמר לו, "רַבִּי! פְּרִנְסֵנִי!"

אמר לו, "קְרִיתָהּ?" "לֹא." "שְׁנִיתָהּ?" "לֹא." "שְׁמַשְׁתָּהּ תַלְמִידֵי חֻכְמִים?" "לֹא." "וְאַלְא בְּמָה אֶפְרִנְסֶךָ?"

אמר לו, "פְּרִנְסֵנִי כְּכֹלֵב וְכְעוֹרֵב!"

פְּרִנְסִיהָ.

בְּתֵר דִּנְפֵק, יֵתִיב ר' וְקָא מִצְטַעֵר וְאָמַר, "אוֹי לִי שְׁנַתֵּי פְתֵי לְעַם הָאָרֶץ!"

אמר לְפָנָיו ר' שְׁמַעוֹן בְּר', "שְׁמָא יוֹנָתָן בֶּן עֲמֶרָם הוּא, שְׁאִינוּ רוּצָה לִיהְנוֹת בְּכְבוֹד תּוֹרָה?"

בְּדָקוּ וּמִצְאוּ כְּדַבְּרֵיו.

וְאִר אִסִּי אִמַר ר' יוֹחָנָן: הַכֹּל לַפְּסִי הָעִיר וְאִפִּילוּ מִיתְמִי ... כִּלְלָא דְמִילְתָּא כֹּל מִילְתָּא דְאִית לְהוּ הִנְאָה מִינְהָ, אִפִּילוּ מִיתְמִי. רַבָּה רַמָּא צְדָקָה אִיתְמִי דְבִי בַר מְרִיוֹן.

תְּנוּ רַבְּנָן קוֹפָה שֶׁל צְדָקָה נִגְבֵּית בְּשָׁנִים וּמִתְחַלֶּקֶת בְּשִׁלְשָׁה... תְּמַחֵי נִגְבֵּית בְּשִׁלְשָׁה וּמִתְחַלֶּקֶת בְּשִׁלְשָׁה. תְּמַחֵי בְּכָל יוֹם, קוֹפָה מְעַרְבִּית שֶׁבֶת לְעַרְבִּית שֶׁבֶת. תְּמַחֵי לְעִנְיֵי עוֹלָם, קוֹפָה לְעִנְיֵי הָעִיר. וְרִשְׁאִים בְּנֵי הָעִיר לְעִשׂוֹת קוֹפָה תְּמַחֵי וְתְּמַחֵי קוֹפָה וְלִשְׁנוֹתָהּ לְכֹל מָה שִׁירְצוּ.